Ч. 219. Субота 14 (1) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К — 90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Італїяньско-турецка війна.

Передпослїдне засїдане палати послів не викликало більшого заінтересованя після промов пп. Мінїстрів на вторковім засїданю. Вела ся дальше дискусия над дорожнею при слабій участи послів в палатї. Хід того засїданя був такий:

По залагодженю вступних формальностий, приступлено до дальшої дискусиї над дорожнею.

Посли Вабер і Фрідман (нїм. поступ.) узасаднювали своє внесенє в справі дорожнї, візвати правительство, щоби оно без огляду на Угорщину на власну руку залагодило справу з довозом арґентиньского мяса.

Дальше промовляв пос. В. Будзиновский. Він зауважив, що парлямент заслужить собі похвалу, коли поважно займеть ся справою дороженчі. Однак парляментови і правительству не вільно обмежувати ся лише на поліпшеню апровізациї міского населеня, они мусять охопити своєю акциєю також сїльску людність.

В дальшій дискусиї забирали голос посли Гуммер і Денк, а потім п. Єжабек заявив, що вина дорожнї спадає на социялїстів і страйки. Жалїв, що не покарано тих, що підбурювали до віденьскої демонстрациї, але демонстрантів, а також замітив, що радо бачив би на лїхтарнях жидівских лихварів.

П. Ценкер заявляє, що рух против дорожнї не є рухом виключно робітничим або социялїстичним, але загальним. Бесїдник полемізував з бар. Ґавчом і апелював до правительства, щоби оно зробило все, що може.

Посол Панц жадав внесеня цла на пашу. Знижене тариф, на думку бесїдника виходить на користь не консументів, але посередників. Вкінци бесїдник пропонував ряд заряджень в інтересї хлопів. На тім обради перервано.

Посол Бянкінї запитує при кінци правительство в справі дальматиньскої зелїзницї і жадає, щоби в переговорах з Угорщиною домагати ся, щоби приступлено до її будови.

П. Лїберман поставив внесенє в справі виданя закона про вивласненє на будівляні цїли, а також внесенє, щоби видано заборону вивозити бараболю. П. Бузек поставив внесенє в справі заряджень против дорожнї мешкань.

На тім покінчено засїдане.

На вчерашнім засїданю вела ся дальше дорожняна дискусия, в котрій забирало голос кількайцять бесїдників, обговорюючи відносини і дорожню в ріжних австрийских краях. Дискусию відтак перервано і слїдували наглячі внесеня і інтерпеляциї. Слїдуюче засїдане назначено на нинї 11 год. рано.

Туреччина звернула ся до держав з нотою, в якій просить о інтервенцию, але велике питанє, чи і коли прийде до сеї інтервенциї. В австрийких дипльоматичних кругах вказують на то, що турецка нота губить ся в загальних фразах та не дає основи до дипльоматичної акциї. Тому дипльоматия робить поки що тільки заходи що до зльокалїзованя війни і в тім напрямі осягнено передовсїм те, що нинї можна бути певним невтральности Чорногори. Небезпечність оружного виступу Чорногори була так немила, що в Царгородї австроугорский амбасадор Палявічінї відбув спеціяльну тригодинну конференцию з мінїстром війни, при чім інформував ся про збройну силу Туреччини, яка евентуально була би готова відперти атак Чорногори, колиб її підмовила до сего Італїя, а також атаки инших балканьских держав. В суботу турецка рада мінїстрів радила над сею справою і візвала мінїстра війни, щоби він можливо швидко скінчив приготованя до мобілїзациї, бо заходить небезпечність нападу зі сторони Болгариї. Надії на інтервенцию европейских держав тим більше безвиглядні, що не лише Італїя але й Франция вимагають турецкої згоди на анексию Триполїсу. Тимчасом в Туреччинї про те й чути не хочуть, настрій военний росте і правительство склоняє ся витревати як найдовше в опорі против нападу Італїї.

Турецко-італїяньска війна з огляду на

---

2)

Тріполїс і Кіренаїка.

(Після дра Е. Даґоберта, Шенфельда і др.— зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Ґаздиня повитала нас урадована. Молода, расова женщина з палкими очима, витаючи нас усьміхала ся весело і підгортала собі що хвиля чорне волосе під ясно-зелену хусточку на голові. Ноша тутешних Жидівок єсть зовсім инша як Жидівок в Альжирі або Тунїсї. Підчас коли Жидівки в Константинї (місто в Альжирі) носять на голові малі стіжковаті капелюхи з оксамиту всїлякої краски і чорні, широкі юпки шовкові до довгих білих шараварів, а в Тунїсї суховолотю вишивані чипцї, рожеві або синї атласові кафтаники і широкі шаравари, то тріполїтаньска Жидівка припериває свої шаравари дуже штучно зложеною, золотом або сріблом вишиваною хусткою, а зпід богато вишиваного кафтаника звисають у дївчат білі, а у жінок кольорові рукави від сорочки.

Жидівка Буба була дуже рада нашій гостинї, тїшила ся і сьміяла ся, при чім аж побренькували австрийскі дукати, що мала завішені на шиї. Она говорила зовсім добре по італїяньски і відповідала дотепно на наші питаня. Коли ми працали ся з нею, спитала мого товариша, де він проживає постійно і сказала до него по італїяньски: Carissimo, io ti scrivero, io t'amo... (кариссімо, іо ті скріверо, іо т'амо — найдорожший, напишу то тебе, я тебе люблю).

Хоч Буба й не була найбільшою красавицею, яку нам прийшло ся побачити в Африцї, то все-таки творила она великий контраст до тої Муринки, що вишкірила була до нас зуби, коли ми зайшли до її хати на кінци міста. Але бо то й хата! То не хата, але нїби якийсь великий улий, виплетений із соломи, а одіж на Муринцї то якась подерта кожа і звисаючі лахи, прикрашені пацьорками. Очи у неї були каправі, а волосе поліплене червоними струпами. Мурини, видко, мають в Африцї виключне право виробляти крики. Коли нас побачили, наробили крику та почали збігати ся і жебрати, чого Араби нїколи не роблять. Ще більший підняли крик ті, що таки нічого не дістали.

Зараз за муриньскою оселею починає ся пустиня. Без якоїсь охорони не можна сюди пускати ся, бо тут розбишаки і гадюки. Ми пішли длятого в супроводі консуля до его домівки серед оази. Тут повитав нас слуга консуляту „кавас", мужчина добрих два метри високий. По обіді подано чорну каву, до котрої ми засїли під пальмами над самим берегом моря.

Але вернім назад до міста і придивім ся єму лїпше. Коли дивити ся на Тріполїс від сторони моря, то оно представляє дуже мальописний образ. Мури его сходять таки аж до самого моря і тим відріжняє ся Тріполїс від всїх инших міст на побережу північної Африки, котрі положені досить далеко від берега і тягнуть ся більше або менше далеко в глубину краю.

Коли під'їхати морем до міста, то в західнїй стороні впадає в очи цитаделя зі своїми терасами, що піднимають ся чим раз висше. Відтак обнимають мури цїлий беріг над пристанию і піднимають ся в сторону як до сходу щораз висше аж до старого іспаньского замку, що походить ще з років 1509—1530. Від сеї лінїї, нїби основи, тягне ся місто в виді прикутика аж далеко під гору а мури замикають его майже зі всїх сторін. Лиш три брами пробивають ті мури: Беб-ель-Багар, що отвирає ся до моря, Баб-ель-Чандеґ на сході при споді іспаньского замку і Баб-ель-Джедід на полудни, однїсенька брама, що отвирає ся в глубину краю.

Отсе місто то середновічний Тріполїс, місто морских розбишаків, що колись були пострахом цїлого Середземного моря. Але в найновійших часах оно розросло ся. На сході, перед брамою Баб-ель-Чандаґ, тягне ся широкий залив з плоским берегом. Отже тут над сим заливом стоять новійші будинки і віллї, що творять передмістє не старше як може яких 15—20 літ. Живописну глубину творять вершки пальм оази, котра тягне ся поза сими віллями шириною яких вісїм кільометрів. А ще дальше

подиї на альбаньскім побережу стає що раз більше дотикати австро-угорских інтересів. На то вказує хоч би се, що австро-угорский амбасадор в Берлині ґр. Сечені Маріч перервав перервав передчасно урльоп і був на авдиенциї у Цісаря а також конферував з ґр. Еренталем та німецким амбасадором Чірішки-м.

Ческі „Narodni Listy“ одержали донись з Відня, що на онодгашній авдиенциї у цісаря шефа ґенерального штабу, угорского міністра скарбу, спільного міністра фінансів, міністра війни і міністра краєвої оборони, порушено справу можливих комплікаций па Балкані і звязані з сею справою питаня. Специяльно ходило о зелізниче получене між Дальматиєю і Босною і иншими краями монархії. Міністерство війни заявило, що з огляду на можливі комплікациї на Балкані і на можливість мобілізациї австро-угорского войска конечно потрібне запевнення отсих получень: 1) друге получене Босни з монархією, 2) получене Босни з Дальматиєю лінією Сараєво-Спліт, 3) получене Дальматиї з Країною. Угорске правительство заявило, що вже в буджеті на 1912 рік вставить відповідні позициї.

З поля війни наспіли такі вісти:

Аґенция Стефанії доносить з Триполісу під датою 10-го с. м.: В ночи з 9 на 10 с. м. около години 1·15 м. над раном заатакували Турки італіяньску сторожу в окопах Бомаліява. По упливі пів години Турки подали ся, оставляючи богато убитих і ранених. Ранений Турок, взятий в неволю, розказував, що в нападі брали участь два відділи піхоти і один відділ кінноти. Оборонців на окопах освітлювали огнем два італіяньскі кораблї. Вояки маринарки виявили в стрічи богато відваги і холоднокровности.

„Corriere della Sera“ доносить з Триполісу під датою 7 с. м.: Турецке войско розпорошено. 4.000 турецкого войска находить ся у віддаленю 5 годин дороги від Триполісу, 6 до 7 тисячів о 3 години дальше за ними. Командант Мумір баша з шефом штабу і комендантом артилериї Кіямілем подали ся на границю Тунісу, однак швидко змінили напрям і спрямували на полудне. Турки хотять очевидно сконцентрувати ся. Турецкі рекрути підчас бомбардованя зняли мундури і покинули оруже, офіцири зникли. Марш войска відбуваєть ся серед некорисних обставин; засобів поживи вистане на 20 днів. Достава провіянту дуже утруднена.

Новинки.

Львів, 13 жовтня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер торговлї іменував офіцияла почтового у Львові Вол. Л Каньского контрольором почтовим для уряду почтового в Терноноли. — П. Намістник переніс на основі уповажненя п. Міністра справ внутрішних радника Намістництва Ант. Поґлодовского з Сянока до Вадовиць. — Президент гал. Дирекциї почт і телеграфів переніс до Львова офіцияла почтового Макс. Сусуловского з Ряшева та асистентів почтових: Фр. Бурка і Ольг. Спіславского з Тернополя та Володим. Гриневецкого із Станиславова, рівночасно же офіцияла почтового Мойсея Фельдгорна з Тернополя до Перемишля.

— **П. Віцепрезидент** краєвої Ради шкільної п. Дембовский з причини виїзду в справах шкільних не буде приймати в неділю дня 15 с. м.

— **Маркіянове сьвято.** Комітет обходу століттних роковин Маркіяна Шашкевича подає до відома, що ц. к. Рада шкільна краєва рішила на просьбу комітету звільнити молодіж всїх середних шкіл східної Галичини від шкільної науки дня 6 падолиста с. р., яко в день обходу столітних уродин Маркіяна Шашкевича.

— **Загальні збори** Філії Руск. Тов. Педаґоґічного в Бродах відбудуть ся дня 16 жовтня 1911 р. о годині 2 по полудни в льокали Товариства „Основа“. Наколи не збере ся достаточне число членів збори, відбудуть ся о год. пів до 3 без огляду на число членів. — Видїл.

— **Повітова Спілка торговельна в Бібрці.** Під також назвою оснувало ся в Бібрці стоваришене з обмеженою порукою, якого перші загальні збори відбули ся дня 4 с. м. По відчитаню і поясненю статута, вписало ся в члени спілки понад 20 членів — почім вибрано дирекцию і раду надзираючу спілки. Потреба руского склепу в Бібрці уже здавна болючо давала ся відчувати населеню, тож думаємо, що так наше селяньство — як і інтелїґенция, особливож наші крамарі радо підноможуть нашу нову спілку, як вступаючи в члени єї — так набираючи в ній потрібні товари.

— **Лїцитациї.** Дня 20 жовтня 1911 о год. 9 рано відбуде ся в магазинах товарових стациї Тернопіль публична лїцитация невідобраних товарів, як вино, горівки, чай, кава, машина до шитя, грамофони, товари блаватні, порожні бочки і т. п. — Дня 24 жовтня 1911 о год. 9 рано відбуде ся в магазинах товарових стациї Перемишль публична лїцитация невідобраних товарів, як вина, горівки, сити, терпентина, машини рільничі, образи, сукна, шкіри, скла, рами і т. п.

— **Дрібні вісти.** Дирекция зелізниць державних у Львові розписала конкурс на посаду лікаря зелізничого в Ярославі. — Конкурс тсй оголошено в Gazet-ї Lwowsk-ій і „Tygod. Lek.“ Реченець до вношеня подань до 25 жовтня. — Челядники кравецкі в Чернівцях застрайкували і домагають ся 10-годинної праці та підвисшя платні о 40 прц. — Хорого на умі Грицька Витракуша, котрий оногди вечером авантурував ся на ул. Петра Скарги віддала полиция в опіку комісариятові II дільниці. — Жена адв. дра Пльодера згубила золотий критий годинник і золоту брошу в виді цьвяха а п. Шреньцльова згубила на ул. Краківській золоту бранзлєтку вартости 50 К.

— **Песе мясо в реставрациї.** В Зальцбурзі відбула ся судова розправа против реставратора Ірана Еміха і єго жінки о провину против безпечности житя. Реставратор той різав псів а мясо з них давав гостям замість свинини, робив кнедлї з песім мясом і т. д. Богато гостий і служба захорувало в наслідок того на тиф. Суд засудив обох супругів кожде на місяць тяжкої вязниці.

— **Нещаслива пригода в млині.** В Запитові коло Львова есть млин, власність Арона Біндера, так примітивно уряджений, що нема в нім ніяких уряджень, котрі обезпечували би чоловіка від якоїсь пригоди. Внаслїдок того стан ся там жертвою нещасливої пригоди помічник мельника Йосиф Чайковский. В хвили коли млин був в руху, переходив Чайковский коло паса обертаючого колеса і пас вхопив єго за сурдут та притягнув єго між паси так, що

позаду, поза тою оазою починає ся безпосередно пустиня з жовтим піском.

Тріполіс есть о много менший як всї прочі портові міста північної Африки, Альжір, Туніс або хоч би й Каїро. Місто се має около 46.000 жителів, по більшій части магометан а то Турків, Арабів і Муринів. Сї послїдні творять мішанину всїляких рас, типів і краски тїла тих племен, що живуть в середній Африцї аж далеко поза Борну і озеро Чад. Тріполіс мимо всеї конкуренциї, яку роблять Анґлійцї в західній Африцї, есть все ще тим найважнїйшим місцем, звідки виходять каравани в глубину Африки. А треба ще й то знати, що сею дорогою веде ся потайком також також і торговля невільниками, котрих в магометаньских краях все ще дуже пoтреба а з котрими там длятого обходять ся як з власними дїтьми. Крім магометан живе в Тріполісї ще яких 8.000 жидів і около 6.000 християн. Сї послїдні то по найбільшій части Мальтанцї, до того 200 Італїянцїв, 20 Анґлійцїв, не більше Французів а часами заїдять і якісь Німцї з Австриї.

Улицї в містї мають по части назви, але там, де они сходять ся з другими, нема поприбиваних таблиць з їх назвами а так само і на домах нема чисел. Коли хто допитує ся до якогось дому, то єму кажуть: ідїть онтам коло тої мошеї або конзуляту на право а відтак на лїво, трохи в бік і т. д. Лиш головні улицї суть бруковані а на бічних подібно як і в Константинополи ходять в болотї. Найголовнїйшою улицею в Тріполісї есть ул. Морска; она тягне ся вздовж цїлого міста аж до моря. Доми при тій улицї, побудовані на европейский лад, мають ту вигоду, що звідси дуже красний вид на цїле море а відтак завиває звідси сьвіжим і холодним вітром від моря.

Улицї в середині міста суть вузкі, найширша має всего пять метрів а в многих місцях знаходять ся понад улицями грубі муровані каблуки, що сполучають з собою два сусїдні доми. В улицях з каблуками, що звуть ся „сук“, суть базари, або знаходять ся робітнї всїляких ремісників як н. пр. сїдельники, ткачі, золотарі і т. п. Тут продають збіже, оливу, овочі, лико, мотузє і всїлякого рода домашну посуду. Коли тих базарів знаходять ся численні казараї в кіосках або в просторих каблукуватих підсїнях. Тут на деревляних лавках вкритих брудними соломяними матами сидять гості цїлїсенький день аж до пізної ночи і попивають каву та курять наргїле — турецку водну люльку. Се есть найважнїйша характеристика міста і житя в нім.

Недалеко брами Боб-ель-Джедід, котра звернена в глубину краю, знаходять ся жидівске передміста зване Гава; крики, бруд, нехарність і страшенний смрід по тїсних залках — се характеристики жидівского міста.

На поміщене для чужинцїв служать два готелї а то: „Готель Мінерва“ і „Готель заатлантийский (Transatlantique) та 30 пишних фундуків. Тоті фундуки то великі подвіря обведені довкола аркадами високими на два поверхи; они служать на приміщене караван і тої служби, що іде з караванами. На подвірю есть місце для верблюдів, коний, ослів і на вози. Долїшні аркади (каблукуваті підсїня), в глубині котрих знаходять ся приміщення (рід комори і маґазинів) без вікон і з дверми, котрі по найбільшій части лихо замикають ся, служать на склади привезених товарів і більших пакунків подорожних. Горїшні аркади то суть спальні але без всякої знадоби. Подорожний, о скільки він краянин, розкочує свою мату, котру привіз з собою, на камінній долівцї, стелить на ній свої коверець і спить на нїм завинувшись в свій „бурнус“, плащ, що служить рівночасно і за постїль. Стола і крісла єму, бо він після нашої приповідки на землю сїдає і ноги спускає і сам памятає на то, щоби мав чим поживити ся. За уживане караванзериї не платить ся нїчого але за пашу треба заплатити.

Публичне житє проявляє ся в день найсильнїйше на широких улицях званих „шара“ а на вузких „занка“ проявляє ся передовсїм на базарових або „сук“. В Тріполісї суть такі базари: сук-ель-арба (арабский базар), сук-ель-турк (турецкий базар), сук-ель туарзі (кравецкий базар, тут понайбільшій части Жиди) і сук-ель-гаррара (шовковий базар). Всї ті базари знаходять ся, як вже сказано під мурованими каблуками, они суть більші як марокканьскі в Танджері і чистїйші як в Каїрі але далеко на такі елеґантні як в Тунісї. В Альжірі вже нема зовсїм таких базарів.

Свобідні від заняти хвилї проживають люди на востоцї в каварнях а в Тріполісї суть деякі положені дуже живописно над морем. Серед тої різнородної мішанини можна тут побачити Турків, по найбільшій части урядників в „стамбулинї“, чорнім урядничім сурдутї під стоячим ковнїром і в червоній суконній шапочцї з чорним кутасом („фез“) на голові; відтак Европейцїв у францускиx одягах, богаті Ґадамезів в бурнусах і черевиках з довгими носами задертими до гори, жителїв з Феззану, Канурів з Борну а навіть Тубу, жителїв з далеких сторін Сагари, котрих осередком есть Тібесті.

(Дальше буде).

єго на смерть роздушило. Внаслідок донесеня жандармериї, з'їхала на місце судова комісия і завела слідство.

— **Крадежі.** До мешканя п. Филипа Туна при ул. Курковій добули ся оногди злодії і вкрали два золоті годинники з золотими ланцушками і 6 срібних кубків вартости 800 корон. — До фабрики содової води при ул. Веселій ч. 1 добули ся вчера злодії а розбивши колодку від пивниці, вкрали 60 літрів соку на лємонади а з шуфляди бюрка забрали кілька корон. Позаяк в тім домі лучали ся часті крадежі, поліция вислала вчера над раном ревізию, котра в пивници дому застала ночуючих там волоцюгів Мошка Зільберштайна, Шльому Вайса, Макса Ґольдштайна, Іцка Ляндеса і Іцка Кандля, хлопців літ 14 до 18 та всіх їх арештувала. — На площи Стрілецкій придержано 16 літного Йосифа Мандрика на крадежи поляреса з торбинки п. Мальвіни Репіховскої, в котрій було 10 кор. Мандрик втікаючи відкинув від себе поляресс, котрий звернено пошкодованій. На більшу суму зроблено шкоду купцеви Пейсахови Ґруберови при ул. Казимирівскій, котрому вкрадено із склепової шуфляди 6000 К банкнотами по 20 К. — Пекарці Сарі Піпкасовій, ул. Фірмаьска 6 витягнув хтось з під подушки звинені 100 корон в банкнотах і срібних коронах. — На шкоду фірми „Бруно Сасс і Ска“ при площи Галицкій забрали вчера злодії пуделка, в котрім були штучні зуби. Згадана фірма потерпіла шкоду на кількасот корон.

— **Огні.** Вчера вечером около 6-ої години вибух огонь в домі ч. 20 при ул. Калічій. Займило ся мабуть від пукнвого комина і зачав вже був дах горіти, коли на щастє огонь ще завчасу добачено, а завізвана сторожа пожарна огонь загасила. По 9-ій годині вечером вибух знов огонь в домі ч. 8 при площи Марийскій, але й той зараз загашено.

З Золочева доносять: В реальности інжініра М. Гоффа настав вибух бензини в наслідок необачности служби, а від того займила ся шопа і згоріла. Огонь був дуже грізний і заалярмував ціле місто. Лиш завдяки скорій акциї ратунковій огонь загашено. Оден чоловік із служби тяжко попарив ся.

Телеграми

Прага 13 жовтня. Мати міністра справ заграничних ґр. Еренталя померла нині рано на замку Доксан.

Відень 13 жовтня. Рада державна. На нинїшнім засіданю палати послів по переведеню виборів до всіляких комісий приступила до дальшої дискусиї в справі дорожні.

Париж 13 жовтня. Аґ. Гаваса доносить з Лїсбони: Після чутки доси не потвердженої заговірники переступили границю і заняли ще дві місцевости.

Рим 13 жовтня. До „Giorn. d'Italia“ доносять з Тріполіса: Якийсь погонич верблюдів, котрий прибув з глубини краю, привіз командантам італїяньского войска письмо команданта Мунїра-паші, котрий заявляє намір розпочати переговори в справі капітуляциї, позаяк дальший опір Турків єсть неможливий. На запитане заявив той погонич, що постанова що до капітуляциї вийшла не лиш від Мунїра-паші, але прилучили ся до неї всї офіцири, котрі втекли в глубину краю. Не єсть річию неймовірною, що капітуляция небавком наступить; власти італїяньскі однак недовіряють ще предложеням, де за словами не підуть діла. Згадана часопись доносить дальше, що житє і рух в Тріполісї виглядають як звичайно.

Пекін 13 жовтня. Законодайні збори провінциї Гупе зірвали зносини з хіньским правительством. Повстанці тої провінциї, котрих число подають на 15.000, мали здобути 30 новочасних пушок.

З Черґшу доносять, що повстанці в Сечвані заняли цїлу область краю на захід від Мінґе. Огонь межи повстанцями в фортах в Вучанґ а хіньским воєнним кораблем, котрий позістав вірний, небавком здержано, бо урядники консулятів анґлійского і японьского заявили, що вистріли грозять заграничним оселям.

Мальта 13 жовтня. В Тріполісї вибухла холєра. Померли вже чотири особи.

Токіо 13 жовтня. Міністерство війни за призволенєм цісаря внесло в раді міністрів проєкт закона, котрий має утворити постійні дві дивізиї войска в Кореї. Потрібний на то кредит виносить 50 міліонів єнів і розложений на 7 літ.

Пекін 13 жовтня. В провінциї Сечван повстанці обсадили Ґеічоу і машерують на Чукінґ. Цїлию їх єсть очевидно обсаджене головних точок на лївім березї Янцекіяну.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думане і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубым друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), 2·45, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·30**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·15
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·53, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·35**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субору і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в субору і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1^{30}**, **2**, 5·45, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.

З Черновець: 12^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52 **6^{26}**, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·05.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·15, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в субору і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в субору і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада.